

درجه روزی که جهان گریست

جان سیمپسون

● حمله شیمیایی به «حلبچه» چه گذشت؟ ۱۹۸۸ انجام شد و نتیجه آن خلق یکی از فجیع‌ترین مناظری بود که تا به حال دیده‌ام. جنازه‌های قربانیان همه‌جا روی هم انباشته شده بود. برخی کف خیابان خوابیده و برخی هم پشت دیوارها پناه گرفته بودند. وقتی از نزدیکتر نگاه کردم، دیدم که خیلی از آنها سعی کرده بودند به قربانی دیگری پناه بدهند. نوزاد، کودک یا همسرشان. من پیش از آن، در جریان جنگ ایران و عراق، تأثیر سلاح‌های شیمیایی روی سربازها را دیده بودم؛ همان خاطرات به اندازه کافی وحشتناک بودند. اما دیدن آنچه که آن گازهای خبیث و بی‌رحم بر سر مردان، زنان و کودکان بی‌فصلغ آورده بودند، از آن هم بدتر بود. من خانه‌ای در ا دیدم که بمب از سقف اتاقی که افراد خانواده در آن مشغول غذا خوردن بودند، وارد شده بود. همگی مرده بودند، اما مشخص بود که همه چیز ظرف یکی، دو ثانیه اتفاق افتاده است. یک پیرمرد در حالی که تکه نانی را گاز می‌زد مرده بود. یکی دیگر لیخند به لب داشت و به نظر می‌رسید مشغول لطیفه تعریف کردن بوده است.

این افراد چرا مرده بودند؟ چون در هفته‌های پایانی جنگ ایران و عراق، حلبچه با شوق و شادی از نیروهای ایرانی استیصال کرده بود. صدام حسین و پسر عمویش، علی حسن المجید، معروف به «علی شیمیایی»، تصمیم گرفتند آنها را به مایه عبرت دیگران تبدیل کنند. نیروی هوایی عراق از انواع مواد شیمیایی علیه حلبچه استفاده کرد: گازهای اعصاب مانند وی ایکس، سسارین و تابون و گاز وحشتناک و البته به‌مراتب ابتدایی‌تر خردل، که از زمان جنگ جهانی اول از آن استفاده شده است.

طبق برآورد ما، حدود پنج هزار جسد در سراسر شهر روی زمین افتاده بود. خیلی‌های دیگر در حالی که سعی می‌کردند از راه کوهستان خود را به ایران برسانند، در اطراف شهر مرده بودند. با وجود ابهامات موجود، به سسر این آمار میان کارشناسان اجماع وجود دارد. اما با وجود گذشت یک ربع قرن، سایه وحشت هنوز از سر شهر کنار نرفته است. بخشی از گاز خردلی که در جریان حمله روی شهر ریخته شده، هنوز در سرداب‌ها و پناهگاه‌های زیرزمینی شهر، که مردم موقع بمباران به آن پناه می‌بردند، موجود است. آقای دو برتون گوردون کارشناس سلاح‌های شیمیایی بریتانیا می‌گوید ممکن است بشود کسانی را که مواد شیمیایی اولیه مورد استفاده در حلبچه را در اختیار صدام حسین قرار دادند، شناسایی کرد. او

به من گفت: «انتظار داریم در گورهای دسته‌جمعی هم مثل سرداب‌ها و انبارهای زیرزمینی نمونه‌هایی از گاز خردل پیدا کنیم. اگر بتوانیم آن را به مولکول‌های سازنده تجزیه کنیم، خواهیم توانست رد پای تولیدکننده آن را پیدا کنیم» او معتقد است با چنین بررسی‌هایی می‌توان دریافت کدام کشور و حتی کدام کارخانه، مواد شیمیایی اولیه لازم برای گاز خردل را به عراق داده است. او می‌گوید: «گرفتن نمونه آزمایشی از کارخانه‌ایی که ادعا می‌شود این مواد را ساخته‌اند، آسان نیست. اگر آنها چنین نمونه‌ای را در اختیار ما قرار دهند و آن نمونه با یافته‌های ما در حلبچه یکی باشد، مدرکی انکارناپذیر فراهم می‌شود و قطعاً توجیه دادگاه بین‌المللی کفیری و دیگر مراعات را به‌خود جلب خواهد کرد. اما می‌دانیم که هنوز هم ذخایری از مواد شیمیایی در عراق وجود دارد. این کار قطعاً شواهد و مدارک قاطعی برایمان فراهم خواهد کرد. در نتیجه شناسایی عاملان فروش مواد شیمیایی به عراق از نظر فنی امکانپذیر است.»

دولت خودمختار کردستان هنوز اجرای چنین طرح‌هایی را تصویب نکرده و می‌گوید پیش از اینکه اجازه نبش گورهای دسته‌جمعی را بدهد، باید با طیف وسیعی از سازمان‌ها و اهالی شهر مشورت کند. اما مشخص است که بعضی شرکت‌های خارجی با علم و عمد این سلاح‌های وحشتناک را در اختیار عراق قرار دادند و مادمی که این شرکت‌ها مجازات نشده باشند، دفتر این واقعه دلخراش به‌طور کامل بسته نخواهد شد. به نظر می‌رسد اتحاد شوروی که در زمینه جنگ‌افزارهای شیمیایی توانایی گسترده‌ای داشت، مواد لازم را در اختیار صدام حسین قرار داده باشد. دولت آلمان هم در آن زمان صنایع شیمیایی این کشور را از پایبندی به موافقت‌نامه‌های بین‌المللی در زمینه ممنوعیت فروش سلاح‌های شیمیایی معاف کرد. شاید کشورهای دیگری هم در این قضیه دست داشته‌اند. برما شدن آنچه در حلبچه روی داده بود، وجدان جهانیان را تکان داد و سه سال بعد از آن، بریتانیا و آمریکا بر فراز کردستان عراق منطقه پرواز ممنوع ایجاد کردند. اما در این شهر هیچ‌کس نمی‌تواند آنچه را که در آن روز سال ۱۹۸۸ روی داده، فراموش کند. حتی صحبت درباره آن هنوز مردم را به گریه می‌اندازد. همین حالا هم مردان و زنان دچار سرطان‌هایی می‌شوند که به احتمال زیاد به اثر شیمیایی آن بمباران مربوط هستند. هزاران نفر هم به هراس‌آورترین شکل ممکن جان‌شان را از دست دادند.

منبع:بی‌بی‌سی

پس از پایان جنگ جهانی اول فروپاشی امپراتوری عثمانی منجر به شکل‌گیری ناسیونالیسم کرد، عرب و ترک در ناحیه شمال غربی خاورمیانه شد. به این شکل گروه‌ها و احزاب کرد در پی هدفی واحد، فعالیت‌های سیاسی و میهنی خود را آغاز کردند. در سال ۱۹۹۱ پس از شکست رژیم بعثی عراق در جنگ با آمریکا، گروه‌های کرد با توجه به تضعیف حکومت مرکزی عراق موفق شدند با چتر حمایتی کشورهای غربی از کنترل دولت مرکزی خارج شده و کنترل سرزمین خود را به عنوان منطقه‌ای خودمختار در دست بگیرند. در آن زمان دلیل حمایت چشم‌گیر بین‌المللی از کردهای عراق، اهمیت زیاد کردستان عراق در فرایند تشکیل نظام سیاسی عراق جدید بوده؛ فرایندی که در نهایت در مارس سال ۲۰۰۳ با حمله ائتلاف بین‌المللی به رهبری آمریکا و بریتانیا به عراق، منجر به سقوط دیکتاتوری حزب بعث و پاییزی حکومت دموکراتیک در عراق شد. پس از سقوط صدام‌حسین، انگیزه‌هایی برای تشکیل یک کشور مستقل در میان کردها ایجاد شد. اما دلایل زیادی وجود دارد که تا امروز حاضر از این اتفاق شده است. نخست اینکه سیاستمداران کرد، هرگاه بیا دیدی واقع‌گرایانه و به دور از احساسات ناسیونالیستی به سرزمین خود می‌نگردن پی می‌برند که کردستان عراق هنوز زیرساخت‌های لازم برای یک کشور مستقل را ندارد. از طرفی تشکیل یک کشور مستقل کرد، مورد قبول کشورهای و قدرت‌های خاورمیانه نظیر ترکیه، عراق، سوریه و ایران نیز نیست. چرا که این رویداد می‌تواند منجر به تضعیف نقش ژئوپلیتیک این کشورها شود. پیش‌تر نیز در مراحل از تاریخ نظیر جنگ خلیج‌فارس یا پایان جنگ جهانی اول، کردستان فرصت تبدیل شدن به یک کشور را داشت که به دلایل فوق و دیگر عوامل این امر روی نداد.

ظاهراً کردستان عراق از نظر سیاسی و ژئوپلیتیک هنوز بلاکلیف است و سرنوشت و آینده خود را به آینده عراق گره‌خورده می‌بیند. همین امر عاملی است که در روند تغییر و تحول اقتصادی و اجتماعی کردستان تأثیر منفی گذاشته است. ساکنان کردستان عراق از سال ۱۹۹۱ که منطقه پرواز ممنوع بر فراز آن برقرار شد در آراش نسبی کردستان عراق و تقسیم ثروت و بودجه به ویژه در مورد بهره‌برداری از ذخایر نفتی، موارد عمده مورد اختلافات بین کردها و دولت مرکزی عراق است. «لوموند» می‌نویسد تنش‌ها گاه به حدی می‌رسد که حتی احتمال وقوع درگیری مسلحانه بین حکومت مرکزی عراق و کردستان وجود دارد. سال گذشته هم‌زمان با این مناقشات و تنش‌ها، مقامات دولت مرکزی و کردستان حضور نظامی خود را، در مرزهای این دو منطقه افزایش دادند. استان کرکوک یکی از مناطق مورد مناقشه میان دولت مرکزی و دولت کردستان عراق است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، بغداد مقامات کرد را متهم کرده که به طور مخفیانه در کردستان عراق منطقه پرواز ممنوع ایجاد کردند. اما در این شهر هیچ‌کس نمی‌تواند آنچه را که در آن روز سال ۱۹۸۸ روی داده، فراموش کند. حتی صحبت درباره آن هنوز مردم را به گریه می‌اندازد. همین حالا هم مردان و زنان دچار سرطان‌هایی می‌شوند که به احتمال زیاد به اثر شیمیایی آن بمباران مربوط هستند. هزاران نفر هم به هراس‌آورترین شکل ممکن جان‌شان را از دست دادند.

جهان

کردستان عراق، در فراز و فرود شکل‌گیری و ثبات

امنیت در مدار ۳۶ درجه شمالی

هادی فیروزی

خود با ترکیه و ایران موجب رونق اقتصادی در نواحی مرزی خود شده‌اند. هم اکنون بازار به شدت مصرف‌گرای کردستان محل حضور انواع کالاهای ترک شده است. گمرک «براهیم خلیل» واقع در مرز ترکیه و کردستان به نوعی از شهرک‌های اقتصادی کردستان محسوب می‌شود و از این‌س طریق روزانه کالاه و مواد غذایی بسیاری وارد کردستان می‌شوند. هر از گاهی ایجاد تنش‌های سیاسی میان کردستان و ترکیه باعث مختل شدن مبادلات در این گمرک می‌شود. در شهرهای پراکنده و کوچک کردستان عراق آثار کمی از آبادانی و رشد در زیرساخت‌رها مشاهد می‌شود. صدام‌حسین در دوران حاکمیت خود معتقد بود که وجود روستاها در مناطقی نظیر کردستان جنوب‌شود که دارای غنی‌ترین ذخایر نفتی کشور است. در برابر مسعود بارزانی، خود را مدافع حقوق اقلیت‌های عراقی می‌دانده. وی در دسامبر ۲۰۱۱ به «طارق الهاشمی»، معاون سنی رئیس‌جمهور عراق که در معرض اتهام و محاکمه غیابی قرار داشت، پناهندگی داد. گفته می‌شود نزدیکی بین کردها و اعراب سنی که با واسطه‌گری ترکیه شروع شده به تائیس اختلاقی انجامیده است تلاش دارد دولت مالکی را سرنگون کند.

مسعود بارزانی رئیس دولت کردستان، مالکی را به دیکتاتوری متهم کرده است. بارزانی به نیروهای نظامی تحت امر خود دستور داده که در رویارویی با هرگونه اقدام تحریک‌آمیز، خویشتنداری خود را حفظ کنند اما برای رویارویی با هرگونه بخش‌گردشگری تجاوزکارانه، بیشترین آمادگی را داشته باشند. «هیچ‌وون بارزانی»، نخست‌وزیر کردستان عراق نیز اعلام کرده تنش‌ها میان بغداد و کردستان در راستای منافع هیچ یک از طرفین نیست. وی ابراز امیدواری کرد که مشکلات میان عراق و کردستان از طریق قانون اساسی حل شود و سازمان‌های عالی عراق مانند دادگاه اتحادیه، نظر خود را درباره این تنش‌ها اعلام کنند. نخست‌وزیر کردستان از برگزاری نشست‌های نماینده‌های نیروهای نظامی کردستان و وزارت دفاع عراق خبر داد. از سوی دیگر، دفتر فرماندهی نیروهای مسلح عراق نیز از توافق میان ارتش عراق و نیروهای نظامی کردستان درباره عقب‌نشینی نظامیان به اماکن قبل از آغاز بحران خبر داد.

تنش بین کردستان و دولت مرکزی عراق و صفارایی نیروهای او طرف در مقابل همدیگر در بازار معاملات اقتصادی منطقه کردستان تأثیرات منفی گذاشته است. کردستان در مجموع در مقایسه با دیگر مناطق عراق، منطقه‌ای است که از رشد اقتصادی پائینی برخوردار بوده و در جذب سرمایه‌گذاری خارجی موفق‌تر عمل کرده است. برخی آمار رشد اقتصادی هشت‌درصد را برای این منطقه در نظر گرفته‌اند. هر چند مرکز سیاسی کردستان عراق، شهر اربیل است اما سلیمانیه را هم می‌توان به نوعی پایتخت تجاری و اقتصادی کردستان عراق دانست. هم‌اکنون صدها شرکت ترکیه‌ای در زمینه‌های مختلف، پروژه‌های عمرانی و صنعتی را در کردستان پیش می‌برند. در سال‌های نخست سقوط دیکتاتوری صدام‌حسین، عمده سرمایه‌گذاری‌ها از سوی شرکت‌های ایرانی در این منطقه صورت می‌گرفت. اما دلایل مختلفی از جمله بدقولی و سستی شرکت‌های ایرانی در اجرای تعهدات خود، اختلاف در مبالغ قراردادها و وجود بوروکراسی اداری پیچیده در ایران موجب شد شرکت‌های ترکیه‌ای فرصت‌های طلایی سرمایه‌گذاری در این منطقه را به نفع خود بریایند. مقامات کردستان عراق با ایجاد مناطق آزاد تجاری در مرزهای

عکس: روتترس

خود با ترکیه و ایران موجب رونق اقتصادی در نواحی مرزی خود شده‌اند. هم اکنون بازار به شدت مصرف‌گرای کردستان محل حضور انواع کالاهای ترک شده است. گمرک «براهیم خلیل» واقع در مرز ترکیه و کردستان به نوعی از شهرک‌های اقتصادی کردستان محسوب می‌شود و از این‌س طریق روزانه کالاه و مواد غذایی بسیاری وارد کردستان می‌شوند. هر از گاهی ایجاد تنش‌های سیاسی میان کردستان و ترکیه باعث مختل شدن مبادلات در این گمرک می‌شود. در شهرهای پراکنده و کوچک کردستان عراق آثار کمی از آبادانی و رشد در زیرساخت‌رها مشاهد می‌شود. صدام‌حسین در دوران حاکمیت خود معتقد بود که وجود روستاها در مناطقی نظیر کردستان جنوب‌شود که دارای غنی‌ترین ذخایر نفتی کشور است. در برابر مسعود بارزانی، خود را مدافع حقوق اقلیت‌های عراقی می‌دانده. وی در دسامبر ۲۰۱۱ به «طارق الهاشمی»، معاون سنی رئیس‌جمهور عراق که در معرض اتهام و محاکمه غیابی قرار داشت، پناهندگی داد. گفته می‌شود نزدیکی بین کردها و اعراب سنی که با واسطه‌گری ترکیه شروع شده به تائیس اختلاقی انجامیده است تلاش دارد دولت مالکی را سرنگون کند.

مسعود بارزانی رئیس دولت کردستان، مالکی را به دیکتاتوری متهم کرده است. بارزانی به نیروهای نظامی تحت امر خود دستور داده که در رویارویی با هرگونه اقدام تحریک‌آمیز، خویشتنداری خود را حفظ کنند اما برای رویارویی با هرگونه بخش‌گردشگری تجاوزکارانه، بیشترین آمادگی را داشته باشند. «هیچ‌وون بارزانی»، نخست‌وزیر کردستان عراق نیز اعلام کرده تنش‌ها میان بغداد و کردستان در راستای منافع هیچ یک از طرفین نیست. وی ابراز امیدواری کرد که مشکلات میان عراق و کردستان از طریق قانون اساسی حل شود و سازمان‌های عالی عراق مانند دادگاه اتحادیه، نظر خود را درباره این تنش‌ها اعلام کنند. نخست‌وزیر کردستان از برگزاری نشست‌های نماینده‌های نیروهای نظامی کردستان و وزارت دفاع عراق خبر داد. از سوی دیگر، دفتر فرماندهی نیروهای مسلح عراق نیز از توافق میان ارتش عراق و نیروهای نظامی کردستان درباره عقب‌نشینی نظامیان به اماکن قبل از آغاز بحران خبر داد.

تنش بین کردستان و دولت مرکزی عراق و صفارایی نیروهای او طرف در مقابل همدیگر در بازار معاملات اقتصادی منطقه کردستان تأثیرات منفی گذاشته است. کردستان در مجموع در مقایسه با دیگر مناطق عراق، منطقه‌ای است که از رشد اقتصادی پائینی برخوردار بوده و در جذب سرمایه‌گذاری خارجی موفق‌تر عمل کرده است. برخی آمار رشد اقتصادی هشت‌درصد را برای این منطقه در نظر گرفته‌اند. هر چند مرکز سیاسی کردستان عراق، شهر اربیل است اما سلیمانیه را هم می‌توان به نوعی پایتخت تجاری و اقتصادی کردستان عراق دانست. هم‌اکنون صدها شرکت ترکیه‌ای در زمینه‌های مختلف، پروژه‌های عمرانی و صنعتی را در کردستان پیش می‌برند. در سال‌های نخست سقوط دیکتاتوری صدام‌حسین، عمده سرمایه‌گذاری‌ها از سوی شرکت‌های ایرانی در این منطقه صورت می‌گرفت. اما دلایل مختلفی از جمله بدقولی و سستی شرکت‌های ایرانی در اجرای تعهدات خود، اختلاف در مبالغ قراردادها و وجود بوروکراسی اداری پیچیده در ایران موجب شد شرکت‌های ترکیه‌ای فرصت‌های طلایی سرمایه‌گذاری در این منطقه را به نفع خود بریایند. مقامات کردستان عراق با ایجاد مناطق آزاد تجاری در مرزهای

خود با ترکیه و ایران موجب رونق اقتصادی در نواحی مرزی خود شده‌اند. هم اکنون بازار به شدت مصرف‌گرای کردستان محل حضور انواع کالاهای ترک شده است. گمرک «براهیم خلیل» واقع در مرز ترکیه و کردستان به نوعی از شهرک‌های اقتصادی کردستان محسوب می‌شود و از این‌س طریق روزانه کالاه و مواد غذایی بسیاری وارد کردستان می‌شوند. هر از گاهی ایجاد تنش‌های سیاسی میان کردستان و ترکیه باعث مختل شدن مبادلات در این گمرک می‌شود. در شهرهای پراکنده و کوچک کردستان عراق آثار کمی از آبادانی و رشد در زیرساخت‌رها مشاهد می‌شود. صدام‌حسین در دوران حاکمیت خود معتقد بود که وجود روستاها در مناطقی نظیر کردستان جنوب‌شود که دارای غنی‌ترین ذخایر نفتی کشور است. در برابر مسعود بارزانی، خود را مدافع حقوق اقلیت‌های عراقی می‌دانده. وی در دسامبر ۲۰۱۱ به «طارق الهاشمی»، معاون سنی رئیس‌جمهور عراق که در معرض اتهام و محاکمه غیابی قرار داشت، پناهندگی داد. گفته می‌شود نزدیکی بین کردها و اعراب سنی که با واسطه‌گری ترکیه شروع شده به تائیس اختلاقی انجامیده است تلاش دارد دولت مالکی را سرنگون کند.

مسعود بارزانی رئیس دولت کردستان، مالکی را به دیکتاتوری متهم کرده است. بارزانی به نیروهای نظامی تحت امر خود دستور داده که در رویارویی با هرگونه بخش‌گردشگری تجاوزکارانه، بیشترین آمادگی را داشته باشند. «هیچ‌وون بارزانی»، نخست‌وزیر کردستان عراق نیز اعلام کرده تنش‌ها میان بغداد و کردستان در راستای منافع هیچ یک از طرفین نیست. وی ابراز امیدواری کرد که مشکلات میان عراق و کردستان از طریق قانون اساسی حل شود و سازمان‌های عالی عراق مانند دادگاه اتحادیه، نظر خود را درباره این تنش‌ها اعلام کنند. نخست‌وزیر کردستان از برگزاری نشست‌های نماینده‌های نیروهای نظامی کردستان و وزارت دفاع عراق خبر داد. از سوی دیگر، دفتر فرماندهی نیروهای مسلح عراق نیز از توافق میان ارتش عراق و نیروهای نظامی کردستان درباره عقب‌نشینی نظامیان به اماکن قبل از آغاز بحران خبر داد.

روزنه

فعالان صلح تحت پیگرد اسرائیل

مقامات اسرائیلی برای هفتمین روز اجازه ندادند حسن کراچه یکی از فعالان صلح و مخالف دیوار حایل و شهرک‌های یهودی‌نشین با خانواده یا وکیلش ملاقاتی داشته باشد. او اخیرا در یک حادثه که بیانگر تشدید فعالیت‌های اسرائیل در زمینه پیگرد فعالان صلح فلسطینی است، بازداشت شد. کراچه در ۲۳ ژانویه در منزلش در نزدیکی صفا واقع در غرب رام‌الله در کرانه‌باختری دستگیر و هم‌زمان، کامپیوتر شخصی و تلفن همراه و سایر اسناد مربوط به کار و زندگی‌اش مصادره‌شد.منابع حقوقی می‌گویند سربازان اسرائیلی او را وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده و بعد از بازداشت به مرکز تحقیقات الحمله واقع در شمال کرانه باختری منتقل کردند. خانواده‌اش می‌گویند بازداشت او به دلیل فعالیت‌هایش در زمینه مبارزه با دیوار حایل و توسعه شهرک‌سازی‌ها بوده و در این‌باره اسنادی را منتشر و فعالیت‌هایی را در داخل و خارج هماهنگ کرده بود. کراچه، سفیر سازمان جوانان عرب در فلسطین بود که یکی از شعبه‌های اتحادیه عرب به شمار می‌رود. گفته می‌شود کراچه بعد از آن دستگیر شد که مسوولیت پرونده کمیته‌های مردمی جوانان را در مجموعه حرکت مردمی برای مقاومت در برابر دیوار حایل و شهرک‌سازی‌ها برعهده گرفت. او کسی است که پیشنهاد داده بود در مناطق موسوم به «C» که به لحاظ امنیتی تحت‌کنترل اسرائیل است، جوانان فلسطینی اقدام به رفت‌وآمد کنند.

از سوی دیگر در ادامه این سری بازداشت‌ها، مقامات صهیونیستی احمد صیلبین یکی از پژوهشگران فلسطینی در زمینه شهرک‌سازی‌ها را در بیت‌المقدس بازداشت و در مرکز مسکوبیه تحت بازجویی قرار دادند وی در سازماندهی دیدار مقامات دولت فلسطین از این شهر و اطلاع‌یافتن از نحوه گسترش شهرک‌سازی‌ها مشارکت داشت. البته صیلبین پس از این بازجویی آزاد شد و گفت دستگیری‌اش به منظور ارعاب یا توقف کارش بوده است. به گفته او این سیاستی است که اسرائیل هر روزه علیه فعالان حقوق بشر یا پژوهشگران میدانی صورت می‌دهد تا آنها را از انتشار گزارش‌های مربوط به ستم شهروندان فلسطینی ساکن بیت‌المقدس بازدارد.
چندی پیش نیز اسرائیلی‌ها محمود قراعین یکی از فعالان مرکز اطلاعات وادی حلوه را به این دلیل بازداشت کردند که از خراب کردن خانه‌ها در شهرک سلوان واقع در جنوب مسجدالاقصی قلیمریداری می‌کرد. کرانه‌التمیمی یکی دیگر از فلسطینی‌هایی است که در این رابطه بازداشت شده و هم‌سرش نیز به اتهام اعتراض به دستگیری دیگران در اراضی اشغالی بازداشت شد. تمیمی می‌گوید هم‌سرش به جرم حمله به نیروهای پلیس اسرائیل به مدت چهارماه بازداشت شده است اما قاضی حکم می‌گوید دالایی برای این اتهام وجود ندارد. نریمان تمیمی نیز طی سه‌سال گذشته، چهاربار دستگیر و زندانی شده است. یک‌بار حتی موقع بازداشت به طرز وحشیانه‌ای از طرف سربازان اسرائیل مورد حمله قرار گرفت. آن سرباز اسرائیلی گفته بود او قصد داشته سلاحش را بزدند اما بعدا بسا بود پرداخت جریمه‌ای معادل ۱۵ هزارشیکل (۴۰۰۰ دلار) آزاد شد.

دفاع از اسرا

مراد جلاله که سرپرست موسسه الضمیر بوده و در زمینه حقوق بشر فعالیت می‌کند درباره نحوه بازداشت اینم ناصر یکی از پژوهشگرانی که درای اسرای فلسطینی کار می‌کرد، توضیح می‌دهد. وی می‌گوید ناصر، سه‌سال گذشته بازداشت‌شد و هنوز توقیف است.اتهام او مشارکت در سازماندهی تظاهرات فلسطینی‌ها در روز اسیر (۱۷ آوریل ۲۰۱۲) بود. وی در زمینه اعتصاب غذای گروهی زندانیان نیز فعالیت داشت. بازجویای اسرائیلی بدون اینکه به او اجازه خواب یا نوشیدن چیزی بدهند به مدت ۳ ساعت از او بازجویی کردند. جلاله می‌گوید رئیس هیات امنای موسسه الضمیر در بیت‌المقدس نیز هست و اسرائیل از یک‌سال پیش به او اجازه نمی‌دهد که به کرانه باختری مسافرت داشته باشد. در مجموع سراسر اجماع ۱۵ نهاد حقوقی فلسطینی، بیانیه‌ای را منتشر کرده و در آن از سازمان ملل متحد خواستند با اسرائیل در این‌باره برخورد شود، و اسرائیل چندی پیش از مشارکت در نشست‌های دورای خود به وضعیت حقوق بشر همه کشورها رسیدگی می‌کند. بیانیه نهادهای فلسطینی می‌گوید: شرکت نکردن اسرائیل نه تنها به معنای امتناع اسرائیل از بررسی موارد نقض حقوق بشر در عمل بلکه به معنای حمایت از این رژیم است بلکه این عمل مخالف با اصول اساسی برنامه‌های شورااست که هریک از اعضا قول داده‌اند به آنها عمل کنند. گفته می‌شود اسرائیل از زمان جنگ هشت روزه غزه، همکاری خود را با این نهاد قطع کرده است؛ کما اینکه همکاری با کمیته تحقیق درباره تأثیر شهرک‌سازی‌ها بر واقعیت حقوق بشر فلسطین را هم به حالت تعلیق درآورده است. اسرائیل اجازه سفر اعضای کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد به اراضی کرانه باختری برای جمع‌آوری اطلاعات را نمی‌دهد؛ کما اینکه قبلا اجازه نداد و پیرچارد فولک یکی از فعالان حقوق بشری از اراضی فلسطینی بازید کند.

منبع:العزیزه